

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Un popor atât prețuiește cât a înțeles din Evanghelie.

(Simion Mehedinți)

Nr. 153 / 14 februarie 2016

STĂREȚUL EMILIANOS
SIMONOPETRUL

CĂSĂTORIA

– TAINA CEA MARE –

PARTEA A II-A

De bună seamă, procesul de cunoaștere și apropiere, o problemă foarte delicată – dar pe care adesea o trecem cu vederea – ar trebui să aibă loc înaintea căsătoriei. Nu trebuie să avem rezerve în a ne cunoaște unul pe celălalt, mai ales dacă nu suntem siguri de sentimentele noastre. Dragostea n-ar trebui să ne orbească, ci să ne deschidă ochii pentru a-l vedea pe celălalt așa cum este, cu neputințele sale. „*E mai bine să iei din casa ta o încălțare, chiar dacă-i pingelită*”, spune o zicală. Adică e mai bine să iei pe cineva cu care ai ajuns să te cunoști. Iar cunoașterea trebuie întotdeauna să fie legată de logodnă, o chestiune la fel de anevoioasă.

Atunci când i-am sugerat unei tinere că ar trebui să se gândească serios dacă să-și țină logodna, ea mi-a răspuns: „*Dac-o să rup logodna, mama mă va omorî*”. Dar ce fel de încredințare e

aceasta, dacă nu-ți dă voie să renunți la ea? A te logodi nu înseamnă neapărat că mă voi căsători. Înseamnă că fac o încercare pentru a vedea dacă ar trebui să mă căsătoresc cu persoana cu care m-am logodit. Dacă o femeie n-are posibilitatea să rupă logodna, atunci n-ar mai trebui să se logodească, sau, mai degrabă, n-ar trebui să meargă mai departe cu căsătoria. În perioada logodnei, trebuie să avem grijă în chip anume. Cineva a spus cândva că în perioada de cunoaștere a celuilalt trebuie să-ți ții inima cu amândouă mâinile, ca pe o fiară sălbatică. Știți cât de primejdioasă e inima: în loc să te ducă la căsătorie, te poate duce la păcat. Există posibilitatea ca persoana aleasă să te socotească doar o jucărie, sau o periută de dinți bună doar de încercat. Mai apoi, te vei deprima și vei vărsa multe lacrimi. Dar atunci va fi prea târziu, fiindcă îngerul tău se va dovedi unul de lut.

Nu alegeți pe cineva care-și pierde vremea prin cluburi, distrându-se și aruncându-și banii pe excursii și luxuri. N-ar trebui să alegeți nici pe cineva care, după cum veți afla mai târziu, își ascunde egocentrismul în spatele unor cuvinte de dragoste. Nu alegeți drept soție o femeie ca praful de pușcă, care, de îndată ce-i zici ceva, sare în sus. Nu-i o nevastă bună.

Mai mult, dacă vreți să aveți o căsătorie cu adevărat izbutită, nu vă apropiați de tânăra sau tânărul neputincios să-și lase părinții. Porunca lui Hristos este limpede: „*va lăsa omul pre tatăl său și pre muma sa, și se va lipi de femeia sa*” (Marcu 10:7). Dar când îl veți vedea pe celălalt legat de mama

sau tatăl lui, când veți vedea că îi ascultă cu gura deschisă și este gata să facă orice-i vor zice, să vă țineți departe. Este o persoană bolnavă sufletește, imatură psihologic, și nu veți izbuti să faceți cu dânsul o familie. Bărbatul care vă va deveni soț ar trebui să fie plin de viață. Însă cum ar putea fi așa, dacă nu și-a dat seama, dacă n-a înțeles, dacă n-a asimilat faptul că casa părinților nu e nimic altceva decât o glastră în care a fost așezat, pentru a fi scos mai târziu și răsădit în alt loc?

De asemenea, când vă veți alege soțul, încredințați-vă că nu este un om necomunicativ – în care caz nu va avea prieteni. Și dacă azi n-are prieteni, mâine va socoti anevoios să vă aibă drept prieten și tovarăș. Păziți-vă de oamenii nemulțumiți, plângăcioși și întunecați, ce se aseamănă unor păsări mohorâte. Păziți-vă de cei ce se jelesc mereu, zicând: „*Nu mă iubești, nu mă înțelegi*” și altele de acest fel. Ceva la aceste fapte ale lui Dumnezeu nu e în regulă.

Păziți-vă și de fanaticii religioși și cei excesiv de evlavioși; adică de cei ce se supără din pricina unor lucruri mărunte, care critică tot și sunt hipersensibili. Cum veți putea trăi cu un astfel de om? Veți ședea ca pe ghimpi. Feriți-vă și de cei ce socotesc căsătoria ceva rău, ca un soi de întemnițare, de cei ce zic: „*Dar niciodată în viață nu m-am gândit să mă căsătoresc!*”

Păziți-vă de falșii creștini, care văd în căsătorie ceva dezgustător, asemenea unui păcat, și și coboară grabnic ochii când aud vorbindu-se despre ea. Dacă vă veți căsători cu unul ca acesta, vă va

fi un ghimpe în trup, și o povară pentru mănăstirea sa, dacă se va călugări. Păziți-vă de cei ce se cred desăvârșiți și nu află greșeală într-înșii, dar găsesc mereu greșeli la ceilalți. Păziți-vă de cei ce se cred aleși de Dumnezeu ca să-i îndrepte pe ceilalți.

Mai este o problemă serioasă căreia trebuie să-i dați atenție: ereditatea. Căutați să-i cunoașteți bine pe tatăl, mama, bunicul, bunica, unchiul celuilalt. Trebuie să existe și minime condiții materiale. Mai presus de toate, îngrijiți-vă să aflați despre credința celuilalt. Are el sau ea credință? Are idealuri persoana pe care vă gândiți să v-o faceți tovarăș de viață? Dacă pentru el Hristos nu înseamnă nimic, cum vei putea să intri tu în inima sa? Dacă n-a fost în stare să Îl prețuiască pe Hristos, crezi că te va prețui pe tine? Sfânta Scriptură îi spune bărbatului că soția trebuie să fie a „legământului tău” (Mal. 2:14), adică de credința ta, de religia ta, ca să ți se poată alătura spre Dumnezeu. Doar atunci veți putea avea, după cum zic Părinții Bisericii, o căsătorie „cu încuviințarea episcopului”, adică cu consimțământul Bisericii, și nu un simplu act formal.

Discută mai înainte lucrurile cu duhovnicul. Examinează împreună cu el fiecare amănunt, și el va sta de partea ta ca un prieten adevărat, iar când îți vei atinge ținta, căsătoria ta va fi un dar de la Dumnezeu (cf. 1 Cor. 7:7). Dumnezeu dăruiește fiecăruia în parte darurile sale. Pe unul îl duce înspre căsătorie, iar pe altul înspre feciorie. Nu că Dumnezeu ar face această alegere zicând „tu du-te aici” și „tu du-te acolo”, însă ne dă tăria de a

alege după dorirea inimii noastre, precum și bărbăția și puterea de a îndeplini această alegere.

Dacă ți-ai ales astfel soțul, mulțumește Domnului! Fă-i cunoștință cu duhovnicul tău. Dacă n-ai unul, amândoi ar trebui să alegeți împreună un duhovnic care să vă fie Stareț, părinte, cel care vă va aminti de Dumnezeu și vi-L va arăta.

În viață veți avea multe greutăți. Vor fi o sumedenie de probleme. Grijile vă vor înconjura, și nu va fi ușor să duceți o viață creștinească. Însă nu vă temeți. Dumnezeu vă va ajuta. Faceți ce vă stă în putință. Puteți citi cinci minute în fiecare zi dintr-o carte duhovnicească? Să citiți. Vă puteți ruga cinci minute în fiecare zi? Rugați-vă. Și dacă nu izbutiți cinci minute, rugați-vă două. Celelalte țin de Dumnezeu.

Când veți întâmpina greutăți în căsătorie, când veți vedea că nu sporiți în viața duhovnicească, să nu deznădăjduiți. Să nu vă mulțumiți, însă, nici cu sporirea pe care ați dobândit-o până acum. Înălțați-vă inimile către Dumnezeu. Urmați celor ce au dat totul lui Dumnezeu, și faceți ce puteți ca să vă asemănați lor, chiar dacă tot ce puteți face este să vă doriți în inimă asemănarea cu ei. Lăsați făptuirea în seama lui Hristos. Și, când veți urca pe calea aceasta, veți simți cu adevărat care este rostul căsătoriei. Altfel, veți orbecăi în viață asemenea unui nevăzător.

Care este, așadar, rostul căsătoriei? Vă voi spune trei din țelurile de căpătâi ale acesteia. Mai întâi de toate, căsătoria este o cale a durerii. Tovărășia dintre bărbat și femeie se

cheamă „împreună-înjugare” (sizighia), adică lucrarea celor doi cu o sarcină comună. Căsătoria este o împreună-mergere, o porție comună de durere și, bineînțeles, de bucurie. Dar, de obicei, șase strune ale vieții răsună trist, și doar una vesel. Soțul și soția beau din același pahar al lipsurilor, tristeților și căderilor. La slujba cununiei, preotul le dă noilor căsătoriți să bea din același pahar, numit „pahar de obște”, pentru că împreună vor purta poverile căsătoriei. Paharul se mai cheamă și „unire”, pentru că ei se unesc spre a împărtăși bucuriile și necazurile vieții. Când doi oameni se căsătoresc, e ca și cum ar zice: Împreună vom merge înainte, mână de mână, prin vremuri bune și rele. Vom avea ceasuri întunecate, ceasuri de tristețe, împovărătoare, ceasuri plictisitoare. Însă, în adâncul nopții, vom crede pe mai departe în soare și-n lumină. O, dragi prieteni, cine poate spune că

viața sa n-a cunoscut clipe grele? Dar nu e lucru mic să știi că în clipele-ți grele, în griji, în ispite, vei ține mâna celui iubit ție. Noul Legământ spune că tot omul va suferi, mai ales cei ce se căsătoresc.

„Dezlegatu-te-ai de femeie?” – adică, ești necăsătorit? – întreabă Apostolul Pavel. „Nu căuta femeie. Iar de te-ai și însurat, nu ai greșit, și de s-a măritat fecioara, nu a greșit; însă asupra trupului vor avea unii ca aceștia; iară eu cruț pre voi” (1 Cor. 7:27-28). Țineți minte: din clipa în care te căsătorești, zice el, vei avea parte de multe dureri, vei suferi, și viața ta va fi o cruce, însă o cruce ce înflorește cu flori. Căsătoria va avea bucuriile sale, surâsurile sale, lucrurile sale minunate. Să vă amintiți, însă, în zilele cu soare că toate aceste flori preafrumoase ascund o cruce, care poate ieși în orice clipă la lumină.

Sursa: *Biserica în rugăciune – Tainica liturghie a inimii*, Sfânta Mănăstire a Bunevestiri – Ormilă, Grecia, 200

PROGRAMUL LITURGIC

- **Marti:** 16 februarie / 18:00 – **Sfântul Maslu**
- **Vineri:** 19 februarie / 18:00 – **Paraclisul Maicii Domnului**
- **Sâmbătă:** 20 februarie / 18:00 – **Vecernia și Litia**
- **Duminică:** 21 februarie / 08:30 – **Utrenia și Sfânta Liturghie**
→ *Duminica a 33-a după Rusalii (a Vameșului și a Fariseului)*

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro